

POROČILO Z OBISKA FACHHOCHSCHULE DORTMUND

Od 24. do 28. 4. 1995 smo osem študentov in dva asistenta gostovali pri nemških študentih na Visoki strokovni šoli za socialno delo v Dortmundu. Strokovna ekskurzija je potekala v okviru programa socialno kulturno delo na ljubljanski Visoki šoli za socialno delo. Program je sestavila Christine Spiegel, profesorica in docentka za medijsko pedagogiko na področju socialnega dela na Visoki strokovni šoli za socialno delo. Program tedna je potekal takole:

1. DAN

Sprejel in pozdravil nas je dekan. Izmenjali smo mnenja in prenesli pozdrave iz Ljubljane. Značilnost tamkajšnje fakultete je, da študentje, preden se vpišejo, opravijo obvezno trimesečno prakso na različnih področjih. Na podlagi tega se odločijo, ali bodo študij nadaljevali. Povprečno so starejši od 20 let in zato zrelejši kot na naši fakulteti. V okviru socialnega kulturnega dela lahko študentje opravljajo prakso oz. prostovoljno delo na radiu, televiziji, v gledališču. Po končani fakulteti se lahko na tisti instituciji tudi zaposlijo.

Tam so vse fakultete na enem mestu, zraven pa so še knjižnica, ambulanta, študentski domovi, menza in celo pivnica. Študentje lahko gredo tja ali pa v skupinah, v parih ali posamezno posedajo na travniku pred fakultetami.

Študentom invalidom je omogočen nemoten dostop do šole (tlakovane potke, vrata, ki se avtomatsko odpirajo, dvigala ipd.)

STEFANIE DINGER: končala je študij socialnega dela, vendar se sedaj ukvarja s kulturnim menedžmentom, ki nima zveze s socialnim delom. Predstavila nam je svoj projekt. Da bi popestrila nemško rock sceno, je začela promovirati ženske rockovske skupine. Projekt z imenom ROCKSIE se je tako razširil, da prirejajo

že koncerte, festivale, skupine (izdajajo plošče, kasete, CD-je). Iz Dortmunda se je razširil še v druga nemška mesta, Bonn, Hamburg... Zdaj poteka v 14 mestih.

SOCIALNO KULTURNI CENTER BOCHUM LANGENDREER se nahaja v bivši železniški postaji. V stavbi je kino, gledališče, klubski bife – za vzdrževanje dobivajo denar. Ogedali smo si gledališko predstavo Teatra Paquelin iz Argentine. Po predstavi smo se pogovarjali z igralcema. Vsakdo je lahko povedal, kako je razumel pantomimo.

3. DAN

WOLFGANG DAUM (profesor za video delavnice) nam je predstavil svoje delo s študenti. Ogedali smo si tri videofilme, ki so jih posneli sami študentje. Izmislijo si temo, razdelijo se v skupine po osem, nato pa igrajo, snemajo in režirajo. Lepo se je videlo, kako iz filma v film napredujejo tako v tehničnem smislu (delo s kamero) kakor in v predstavitvi teme (igra, režija) in posredovanju sporočila (biti dober, varovati naravo...).

LOKALNA TELEVIZIJA – ODPRTI KANAL DORTMUND (Offener Kanal, Bürgerfemschen): Odprti Kanal je priložnost za vse državljane in državljane, da sami pripravijo in oddajajo prispevke. Tja lahko pridejo z vsako prošnjo, problemom, idejo. Skoraj vedno je to tudi realizirano. Prihajajo posamezniki, brezposelni, tujci, skupine ljudi, kratka vsi, ki jih določena stvar teži in bi jo radi posredovali širši javnosti, z namenom, da jih vsaj kdo sliši, če že ne pomaga. Ljudje se oglašajo pisno, ustno ali pa pridejo osebno. Na voljo jim je vse od tehnike do osebja.

CHRISTA CLAAZEN, socialna delavka, sprejema ljudi in jim prisluhne. Tudi mi smo dobili svojih 5 minut. Prek TV smo se zahvalili vsem gostiteljem.

4. DAN

FIGURENTHEATER KOLLEG BOCHUM: Pogovarjali smo se z Birgit Hollach, študentko socialnega kulturnega dela. V gledališče je prišla iz šole, kot prostovoljka. Postalo ji je všeč in odločila se je, da se še sama poskusi v igranju.

Šele tukaj smo začutili pravo pove-zavo med socialnim in kulturnim delom. Ogledali smo si predstavo z izrazito so-cialno tematiko. Vsak igralec je poskušal s svojo vlogo (priseljenc, glasbenik, čis-tilka) pritegniti pozornost gledalcev, ki smo se pomikali okoli kocke, ki je bila postavljena na sredi dvorišča. Predstava je namreč potekala na prostem, bila je čista improvizacija.

Figuren Theater Kolleg deluje od 1977 leta.

Področja, ki jih zajemajo in pokriva-jo v pedagoške, terapevtske in umetniške namene, so slikarstvo, kiparstvo, ples, gibanje, igranje, pantomima, glasba. Pri-pravljajo dnevne, tedenske in večteden-ske tečaje. Znani so poletni tečaji. Takrat povabijo učitelje iz različnih držav.

Za delo z lutkami (marionetni teča-ji) pripravljajo tečaje za socialne pedago-ge, učitelje, terapevte, socialne delavce, psihologe, ki ta znanja uporabijo v tera-pevtske namene. Imajo posebno delavni-co, kjer sami izdelujejo marionete, učijo se vodenja lutk. Obstaja tudi dvoletno

izobraževanje za pripovedevalce pravljic.

Na tečajih urijo: glas, ples, slikajo, iz-delujejo lutke, sproščajo se z jogo, delajo na usklajevanju gibov.

S predstavami se pojavljajo v vrtcih, mestnih prireditvah, skratka, skrbijo za popestritev kulturnega življenja v Dort-mundu.

Dortmund leži v zahodni Nemčiji, od Ljubljane je oddaljen 14 ur vožnje z vlakom. Je eno večjih industrijskih mest, znano po premogovništvu in pivu (prvo mesto v Evropi). Mesto je bilo med drugo svetovno vojno porušeno. Od tujcev je največ Turkov, Poljakov, Jugoslovanov. Je precej internacionalno mesto. Opaziti je tudi veliko narkomanov, klošarjev, prosti-tutk.

Naši gostitelji (spali smo pri družih po dva, pri eni pa trije) so nas lepo sprejeli.

Teden je bil naporen, radi smo se zopet vrnili domov. Naša naloga pa je, da informacije, ki smo jih dobili, poskušamo integrirati v svoje okolje. Lepo bi bilo, če bi lahko tudi mi opravljali prostovoljno delo v kulturnih ustanovah, če bi spoznali osnove igranja, npr., kako postaviti kakšno igro.

Marta Vodir